

I de årlige udskrivningslove, senest lov nr. 109 af 31. marts 1952 § 37, er der med hensyn til lotterigevinster, gevinster ved totalisatorspil og gevinster ved præmie- og gættekonkurrencer hjemlet adgang til at nedsætte det beløb, hvormed sådanne gevinster skal indgå i modtagerens indkomst. Bestemmelsen administreres — med støtte i dens forhistorie — således, at der tilsigtes opnået en samlet beskatning af gevinsten, der svarer til den afgift, der erlægges af klasselotterigevinster. Det må herefter forekomme naturligt at inddrage de i bestemmelsen nævnte gevinster under beskatning med særlig indkomstskat. Dette gælder dog ikke totalisatorgevinster, hvor særlige forhold gør sig gældende, bl. a. med hensyn til tab ved totalisatorspil. For sådanne gevinsters vedkommende er man derfor blevet stående ved almindelig indkomstbeskatning, men således at finansministeren, hvor særlige grunde taler derfor, er bemyndiget til efter andragende at tillade gevinsten helt eller delvis beskattet med særlig indkomstskat, jfr. forslaget § 180, stk. 4.

I den omtalte bestemmelse i udskrivningslovens § 37 er det udtrykkeligt bestemt, at den der hjemlede nedsættelse ikke kan indrømmes for præmier, opnået i konkurrence, hvor besvarelsen kræver et arbejde, der falder indenfor den pågældendes erhvervsvirksomhed, eller konkurrencer af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter. At sådanne præmier indkomstbeskattes på almindelig vis synes også naturligt, hvor udskrivning af konkurrencer og deltagelse i sådanne er noget mere almindeligt forekommende indenfor et fag, f. eks. arkitektkonkurrencer. Anderledes stiller forholdet sig formentlig f. eks. med hensyn til forfatterkonkurrencer, der dels forekommer ret sjældent, dels ofte drejer sig om så store præmiebeløb, at den sædvanlige progressive indkomstbeskatning kan blive meget hård. Her synes en lempeligere beskatning naturlig under hensyn til forholdets ekstraordinære karakter, og man har derfor fundet det stemmende med billighed at foreslå, at den særlige indkomstskat skulle svares i sådanne tilfælde i stedet for den almindelige. Forslaget omfatter præmier, opnået i konkurrencer af kunstnerisk, litterær eller videnskabelig karakter, og man har

under den særlige indkomstskat endvidere foreslået medtaget prisbelønninger for besvarelsen af opgaver af den nævnte art.

Stk. 2. Også efter kommissionsudkastet (§ 84, nr. 1 — bemærkningerne side 121) skulle fortjeneste ved afhændelse m. v. af de af kapitalvindingskatten omfattede formuegoder beskattes med almindelig indkomstskat, når salget skete som et led i sælgerens almindelige erhvervsvirksomhed. Imidlertid er der — som i de indledende bemærkninger anført — ingen grund til at behandle spekulationsavance lempeligere, og hvor en sådan avance måtte foreligge ved afhændelse af de under 1—3 omhandlede formuegoder, er den efter forslaget undergivet den almindelige indkomstbeskatning.

Til §§ 68—70.

Disse paragraffer indeholder de nærmere regler om beskatningsgrundlaget, skatteprocenten samt om skattepligtens omfang, herunder hvornår den indtræder, og hvornår den ophører.

Som omtalt i de indledende bemærkninger til nærværende afsnit ville behandlingen af „kapitaltab“ efter kommissionsforslaget medføre betydelige administrative vanskeligheder. Man har anset det for vigtigt, at der så hurtigt som muligt bliver gjort endeligt op med sådanne kapitaltab.

Efter forslaget § 68, stk. 1, kan eventuelle tab af den i § 67, stk. 1, nr. 1—3, nævnte art forinden skattens beregning fradrages i den samlede indtægt af de i § 67, stk. 1, nævnte arter, som den skattepligtige har oppebåret i det pågældende indkomstår. Skulle tabet overstige indtægterne, kan det overskydende beløb for halvdelens vedkommende bringes til fradrag i den efter afsnit I opgjorte skattepligtige indkomst i indkomståret. Hermed er kapitaltabet taget i betragtning, således at der ikke bliver tale om at „gemme“ det til fradrag i eventuelle særlige indtægter i kommende år.

I tilfælde, hvor skatteyderen ville være indkomstskattepligtig efter afsnit I af fortjeneste ved afhændelse af aktiver af den i § 67, stk. 1, nr. 1—3, ommeldte art (nærings- og spekulations tilfældene), bør tab